

ἤθελε ξαπεστείλῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον εἰς τὸν χειμῶνι / κὸν ὡσάν καὶ εἰς τὸ καλο-
 καιρινὸν νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσην τὸς ἴσια πρὸς ἴσια χω / ρὶς κανέναν Ἰγγανος
 καὶ νὰ φέρῃν καὶ τὴν μάρτε τοῦ κουντουβερνάρη του εἰς τὸ σπίτιν / του μὲ ἐδικές
 του ὄξοδες ὁ κοπιαστής καὶ διὰ κόπους καὶ ὄξοδες ὅπου θέλει κάμει ὁ αὐ / τὸς κο-
 πιαστής εἰς τὰ ἄνωθεν χωράφια τοῦ δίνει νὰ ἔχῃν καὶ νὰ μετεχένην πάντα τὸ / ἕνα
 τετάρτιν ἀπὸ τὰ αὐτὰ ἄνωθεν τρία πράματα ἡγου ἀπὸ πᾶσα ἕνα χωρά / φιν τὸ ἕνα
 τετάρτιν πρεμετάροντας νὰ τὰ δουλεύῃν καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ κά / νοντάς ταν
 ὡς προμετάρειν νὰ τᾶχουν αὐτοῖν καὶ οἱ κληρονόμοιν τὸς παίδων παιδιῶν / τὸς.
 Εἰ δὲ σὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴ ἐθέλασιν ταιριάζειν ἢ αὐτοῖν ἢ τὰ παιδιάν τὸς νὰ / μποροῦ
 νὰ τὰ μοιράζου νὰ παίρῃν ὁ κοπιαστής τὸ τετάρτιν του εἰ δὲ πάλιν καὶ ται / ριάζου
 νὰ μὴν μποροῦ νὰ τὸ μοιράζου παρὰ νὰ τᾶχουν πάντα παντοτινὰ ὡς ἄνω / θεν καὶ
 ἔτζι θεωρώντας ὁ ἄνωθεν μισὲρ Κωνσταντῆς τὸ πὼς ἔχειν νὰ κάμη πολλές ὄ / ξοδες
 εἰς τὰ αὐτὰ πράματα τοῦ ἐχάρισεν ἕνα σινδεροφίκιαρον καὶ νὰ τοῦ στείλῃ καὶ ἕ / να
 τετάρτιν βουβάλια ἀπὸ τὴν Σμύρνην χάρισμα ἀκόμη ἀπομείνει ὁ εἰρημένος μισὲρ
 / Κωνσταντῆς ὅτιν ἂν ἴσως καὶ εἰς κανέναν καιρὸν ἤθελε ἔρθειν κανένας του ἀδελφὸς /
 καὶ συνχίσην τοὺς κοπιαστάδες καὶ γυρέψῃ νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπὸ τὰ εἰρημένα πρά-
 ματα / νὰ πιάνου ἀπὸ τὴν μάρτη τοῦ μισὲρ Κωνσταντῆ νὰ ριφάρουνται εἰς ἐκεῖνο
 ὅπου τὸς ἐγγίξειν κατὰ τὴν τάξιν ὀλωνῶν τῶν μπαντοτινῶ καὶ νὰ παίρῃν θέλημα
 οἱ κοπιαστά / δες πάντα τῶν νοικοκυρῶν σὲ θέρος καὶ εἰσὲ ἀλώνια καὶ σὲ ὅ,τι ἄλλου
 εἶναι τῆς χρείας καὶ ὁ / αὐτὸς μισὲρ Κωνσταντῆς ἐπειδὴν καὶ νὰ τρατάρῃν νὰ μισέ-
 ψῃν ἀφήνει ἐπίτροπόν του τὸ Μαρμα / ρᾶ καὶ νὰ τὸν ἐγνωρίζῃν ἐκεῖνο ὡς νοικοκύρη
 καὶ νὰ ἔχῃ ἔγνοια νὰ γυρέψῃν καὶ τὸ τετάρτιν τιν βου / βάλια ἀπὸ κεῖνο εἰς μαρτυ-
 ρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων —

/ — Μελέτιος ἱερομόναχος Πολίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν — —

/ — Ἰωάννης Κόκκος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν

— — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

/ Ἐχάλασάν τη ἀνάμεσάν τὸς οἱ ἄνωθεν.

256

Ἐγγραφή

φ. 145^v

/ Φ 148

Ἐβγαλμένη ἀπὸ Μαρία

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 3/ εἰς
 τὸ σπίτιν τοῦ μα[στρὸ] / Γοργογύρη ἐδῶ παρὼν ἢ συνβίαν του ἢ κερά Ζαμπέταν

καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Ἀντώνιος Ζ[.....] / ομάδιν με τὴν συνβίαν του τὴν
 κερά Μαρία λέγοντας ἡ ἄνωθεν κερά Ζαμπέτα πὼς τὸν σπι / τότοπον πού ἐγόρασεν
 ἀπὸ τὴν κερά Ἀναστασία τὴν θυγατέρα τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κυπραίου ἐδῶ / σιμά
 πρὸς τὸ σπίτιν της με τὸ βόλτον ὅπου ἔχειν εἰς τὴν μέσην καὶ με πᾶσαν του δικαίωμα
 καὶ περιαι / λάν του καθὼς τὸ ἐγόρασεν καὶ αὐτὴν ἀπὸ τὴν εἰρημένη κερά Ἀναστα-
 σία καθὼς διαλαβά / νει ἡ γραφή ὅπου τὸ ἐγόρασεν ὑπὸ χειρὸς τοῦ μισέρ Ἀντωνίου
 Κενδρηνοῦ τοῦ πρωτονοταρίου / τὸ ὅποιο σπίτιν συμπλιάζειν με καμαράκιν καὶ με
 τὸ κατώγι του ὅπου ἔχειν ἡ ἄνωθεν κερά Ἀ / ναστασία καὶ Κουμούνας Στράτας
 ὄθεν ἡ ἄνωθεν κερά Ζαμπέτα τὸν ἄνωθεν σπιτότοπον / καθὼς εὐρίσκεται χαλασμέ-
 νον ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν ἐδίνειν καὶ παραδίνει τονε καὶ τέλεια / τὸν ἐξεπουλεῖ τοῦ
 ἄνωθεν ἀντροῦνου κύρ Ἀντωνίου καὶ κερά Μαρίας αὐτινῶν καὶ τῶν δια / δόχων
 τος ο διὰ ρεάλια ἔξε ἦτοιν (νούμερο) 6 / καθὼς ἀναμετάξουν τος ἐσιαστήκασιν / τὰ
 ὅποια ἔξε ρεάλια τὴν τιμὴ τοῦ αὐτοῦ σπιτότοπου καθὼς ἐνσυφωνήκασιν κα / θομο-
 λογᾶ ἡ ἄνω εἰρημένην κερά Ζαμπέταν ἡ πουλητὲ πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλα / βέν
 τα ἀπὸ τὰς χειῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀντροῦνου κύρ Ἀντωνίου καὶ κερά Μαρίας καὶ κρά-
 ζε / ται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν
 αὐτὸν σπι / τότοπον με ὄλα του τὰ δικαιώματα τὸν ἐπαραδίνειν εἰς τὰς χειῖρας τῶν
 αὐτῶν ἀγοραστάδων / νὰ τὸν ἐκτίσουν καὶ νὰ τὸν ὀρδινιάσου καθὼς θέλου καὶ καθὼς
 ἦτον καὶ ἀπὸ ἔκπαλαι νὰ / κάμου πᾶσαν τος ἀνάπαψιν καὶ κομοτιντά τος καὶ νὰ
 κτίσου ἀπάνω εἰς τὸν ἀέραν του κα / θὼς ἦτον καὶ σημαδεμένον ἀπὸ ἔκπαλαι πὼς
 ἐθέλαν νὰ κάμου κάμαρα ἀπάνων καὶ διὰ / κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῆν
 τινὰς νὰ δώσην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψην δικαίωμα / τα διὰ τὸν αὐτὸν σπιτότοπον
 ἢ εἰς κανένα δικαίωμα τοῦ αὐτοῦ σπιτίου ὀμπλιγάρεται / ἢ αὐτὴν πουλήττρα καὶ τὰ
 καλάν της ὄθεν καὶ ἂν εὐρίσκονται νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεν / τέρην τοὺς
 αὐτοὺς ἀγοραστὲς κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας /
 πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια τρία ἦτοιν 3 / ὁ ἀλληλογήσας
 / νὰ τὰ ζημιώνεται εἰς ὄλον τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιιν καὶ
 ἀνεπα / μένοιιν παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χει-
 ρὸς τος / ἐδῶ παρῶν καὶ ὁ συνβίος τῆς κερά Ζαμπέτας ὁ μάστρο Ἰωάννης καὶ στέρ-
 γειν τὴν μπαρῶν που / λησία καὶ τὰ ἐξῆς ἀπογράφοντας καὶ ἰδιοχείρως του καὶ διὰ
 τὴ συνβίαν του —

/ — Συλβέστρος νέρες Βαρσαμάνης μάρτυρας τᾶνωθε:—

/ — μαστρὸ Γιάννης Χοχλιὸς μάρτυρας καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἔγρα / ψα ἐγὼν ὁ
 ἄνωθε γερομόναχος διὰ λόγουν του —

/ — ἐγὼ Ἰωάννης Γοργογύρης καὶ ἡ συβία μου / στέργομε τὰ ἄνωθε:—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

